

Mi, emberek már évezredek óta szeretjük beosztani az időnket. Ahogy az ősze tél jön, a télre tavasz, úgy követi egymást az advent, a karácsony, a farsang, a nagyböjt, a húsvét és a pünkösd időszaka. Megvan az ideje az ünneplésnek, a mulatozásnak, és a magunkba mélyedésnek is. A nagyböjt időszaka ez utóbbit hivatott előtérbe helyezni. Miután kiünnepeltük magunkat és elfogyasztottuk az utolsó farsangi fánkot is, bölcs volna kissé szembenézni magunkkal, elgondolkodni a dolgok mikéntjén, megérteni motivációinkat – hiszen az elmélkedés, a bűnbánat végső soron saját magunk megismeréséhez visz közelebb. Aki ismeri magát, ismeri a többieket, és aki ismeri a többieket, az képes jól tenni velük. Vajon megismerheti-e magát az ember úgy is, ha mindig azt teszi, amihez kedve van, azt eszi, azt issza, amit éppen megkíván? Vajon közelebb kerülhetünk-e úgy a világmindenség, és az Isten megértéséhez, ha nem tagadunk meg magunktól néha egy kis kényelmet?

Fontos-e egyáltalán ebben a kontextusban a belső motivációink megértése? A jótett az jótett, a motiváció itt kis kulcs, bár fontos. Jézus mondta: *„Ügyeljetek, hogy a jót ne az emberek szeme láttára tegyétek, azért, hogy lássanak benneteket. Így semmi jutalom nem vár rátok mennyei Atyátoknál.”* Hányszor teszek valamit csak azért, mert az jár a fejemben: ehhez mit szólnak majd mások? Hányszor mondom azt magamban: elmesélem nekik, milyen jó voltam a múltkor, ezzel is példát mutatok – pedig csak dicséretre vágyom? A legtöbb ember szereti magát jónak érezni. Meg vagyok róla győződve, hogy nem csak itt, a Bokorban, de még az utca embere is bármerre így vagy úgy, de jónak akarja látni magát, és azt szeretné, ha a többiek is annak tartanák. Akkor is, ha tényleg jó ember, akkor is, ha nem. Ne vakítson el minket a saját magunkról szőtt kép, sem az, mit szeretnénk, ha mások látnának! Ahogy a mai olvasmány, szentlecke és evangélium is írja: kérjünk kegyelmet, tartsunk bűnbánatot, próbáljuk újra megtalálni az Istent és mindezt tegyük úgy, mintha a világ legtermészetesebb dolga lenne. Éljük meg így ezt a nagyböjtöt – legyen mindez számunkra is természetes!

Singer Judit